

МВС: майданівців Нігояна та Жизневського вбили не міліція

Як заявив перший заступник начальника слідчого ГУ МВС Віталій Сакал, Нігояна вбили пострілом із мисливської рушниці — 2 постріли в груди й один у голову, а Жизневського — з рушниці, кулею в серце. За словами Сакала, на озброєнні міліції такої техніки немає. «Слідство розглядає серед інших версій також убивство з метою спровокувати ескалацію конфлікту і виправдати використання зброї мітингувальниками», — додав він.

100

стільки мільйонів гривень становить орієнтовна сума збитків, нанесених обстрілом бойовиками мікрорайону «Східний» у Маріуполі Донецької області. Про це заявив голова Донецької ОДА Олександр Кіхтенко.

Допомога мобілізованим волянам триває

Благодійний фонд «Волинь-2014» продовжує надавати матеріальну допомогу українським військовослужбовцям і представникам добровольчих батальйонів. Цього разу благодійники придбали для потреб снайпера третього запасного батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор» спеціальну амуніцію. Крім того, одягнули двох волинських мобілізованих: видали їм комплекти теплого зимового одягу, берців, теплих гумових чобіт, термобілизни та шарпеток.

Депутати передали утеплені зимові комбінезони бійцям АТО

Секретар міської ради Сергій Григоренко разом із депутатами фракції ВО «Батьківщина» Володимиром Никитюком, Валерієм Бондаруком та громадським активістом Романом Перванчуком передали утеплені зимові комбінезони бійцям 14-ї бригади мінометного батальйону, які зараз перебувають у відпустці та скоро знову поїдуть у зону АТО.

Григоренко розповів, що до них звернулися волонтери громадської ініціативної групи «Волинь SOS» із проханням придбати комбінезони, які виготовлені зі спеціальної вологостійкої бавовни, з термоутеплювачем. Було зібрано 12 тисяч гривень депутатами та іншими небайдужими лучанами, за які придбали вісім комбінезонів.

До офісу «Волинь SOS» прийшли військовослужбовці, щоби приміряти одяг, який допоможе їм зігрітися у польових умовах. Депутати подякували бійцям за те, що вони захищають незалежність нашої держави, побажали, щоб усі наші воїки повернулися додому здоровими та неушкодженими.

Волонтера, який став добровольцем, від терористів урятували... донецькі номери

У серпні минулого року головний державний інспектор Волинського району Сергій Дмитрук в якості волонтера супроводжував десять тонн гуманітарного вантажу, призначеного бійцям 51-ї окремої механізованої бригади, в зону АТО. Коли прибули на місце, де на них мав чекати супровід, отримали повідомлення, що з певних причин його не буде. Подальшу долю маршруту довелося вирішувати самостійно.

«Звідкля з'явилась ідея поміняти волинські номери на донецькі?» — на це запитання Сергій Васильович лише усміхається. «Такі дії, мабуть, тоді й урятували нас, — каже. — А ще — навігатор. Попереду потягнулися глухі села, пагорби, долини. Через якийсь час зателефонував підполковник, який курував маршрут, і сказав, що в умовному місці на нас чекає МА3 із солдатами, які повинні розвантажити гуманітарну допомогу. Та коли почув, де зараз наш волинський десятитонник, був щиро здивований, що так близько від зони бойових дій».

У Старобешевому солдати третього батальйону радо зустріли волонтерів.

— Брудні, з бородами, тільки зуби біліють, — згадує Сергій Дмитрук, — і такі рідні. Вони спустилися із сопки своїм автомобілем, бо в'їхати на неї ми не могли, адже важка військова техніка перелопатила в тому місці землю до неможливого. Неповдало був баштан. Один із військовослужбовців, мій тезка, Сергій, зайшов на поле, вибрав там кавуна і запропонував пригостити ним хлопців. Поруч із солодкими ягодами на полі виднілася довжелезна ракета «з крилами» — витвір сатани, снаряд від «Урагана», що якимось чином не вибухнув.

Поки продукт й амуніцію розвантажали, зовсім стемніло. Зморені дорогою, волонтери розмірковували, чи не залишитися тут на ночівлю. Але військові порадили швидше вибира-

тися, не ризикувати.

— Наступного дня ми зателефонували до своїх нових друзів і були приголомшені: від того місця, де стояв наш автомобіль, не залишилося живого місця, а деякого зі знайомих військовослужбовців уже немає в живих, — розповідає Сергій Васильович. — Тоді тільки зрозуміли, наскільки близько були до ворога і що дивом уціліли.

1 вересня 2014 року Сергій зателефонував мені та запропонував нібито зустрітися з добровольцем, який наступного дня мав відправитися в зону АТО. І не підозрювала, що ніякого інтерв'ю не буде: він просто хотів попроситися перед від'їздом на війну.

ОСВІДЧИВСЯ В КОХАННІ ЧЕРЕЗ РАЙОННУ ГАЗЕТУ

Коли на якийсь час замовкли гармати, а противник збирав сили, щоб відновити напад, Сергій писав листа додому, бо за кілька днів його дружина Любов мала відзначити свій ювілей, але торжества відкладала до чоловікового повернення. Звернувся до

коханой у незвичний спосіб — через районну газету, бо був на тій межі, коли про кохання можна говорити вголос, не соромлячись почуттів. Символічно під таким листом міг би поставити підпис будь-хто із його побратимів, адже в кожного вдома залишилася мама, дружина, подруга. «Прости, що пішов на цю клятву війну, але по-іншому вчинити не міг, бо переконаний, що не наші діти мають воювати з підступним ворогом, а дужі, досвідчені чоловіки, які довго прожили і багато чого побачили в цьому світі й яким, окрім честі, втрачати нічого», — з такими словами звернувся Сергій до дружини, сподіваючись, що, коли він повернеться, «дона зграє на Твою честь на скрипці мелодію нашого кохання, а келих червоного вина, як пелюстки троянд, наповнить серце спогадом про обітницю бути поруч у горі та радості. Ти тільки чекай».

А поруч із листом — фото Сергія із побратимами, які долучилися до привітання.

ДОБРОЧИНЦІ ПОДАРУВАЛИ В АТО АВТОМОБІЛЬ

Зустрітися з родиною Сергієві Дмитруку випало на новорічні свята, коли приїхав у Стару Вижівку у відрадження. Місцеві підприємці придбали для 44-ї окремої артбригади, в якій він служить, для ведення оперативної розвідки й евакуації поранених на передовій автомобіль «Форд». Їм вдалося практично за два дні зібрати значну суму на авто. Сергій мав доставити його під Дебальцеве, бо, як розповідав, через відсутність санітарної машини довелося втратити чотирих бійців.

А ще доброволець зустрівся у рідному селищі з ученицею шостої класу Марійкою Недзельською, оскільки його побратими — розрахунок п'ятої гармати — отримали від дівчинки листа з побажанням швидшого закінчення війни та повернення. Щоб якось допомогти фронту, школярка вклала у конверт двадцятигривневу купюру.

— Кожен із хлопців поставив на ній свій підпис, — каже Сергій Васильович. — І вирішили гроші та лист передати у Старовижівський краєзнавчий музей. Доручили цю місію виконати мені. Крім того, ми назвали свою гаубицю «Маленька леді Марійка», тепер вона воює за Україну на передовій.

А ПОТІМ...

— Учора повернувся в свій дивізіон, — розповідає доброволець. — Ніч видалася неспокойною, обстріли почастишали, відкопи вороги отримали черговий «гуманітарний вантаж». Схоже, що й день буде непротим, — розмовляємо, а десь поруч звучать вистріли, і навіть у телефонній трубіці їх добре чути.

Наша розмова перервалася. Залишається лише сподіватися, що ніхто не загинув і врешті-решт ця безглузда війна, яку чомусь називають антитерористичною операцією, закінчиться й запанує мир.

Наталія ЛЕГКА

На Волині призначено п'ятьох очільників райдержадміністрацій

Про це йдеться на сайті глави держави.

Так, головою Луцької районної державної адміністрації призначено Ігоря Ярмольського, Ківерцівської

РДА — Валерія Ткачука, Іваничівської — Федора Войтюка, Любешівської — Олега Куха та Маневської — Андрія Линдюка. Документи датуються 24 січня 2015 року.

У Луцьку подружки-злодійки влаштували безлад у супермаркеті

Молодих жінок, які намагалися вкрати у супермаркеті пляшку горілки, два гелі для гоління та пачку цигарок, затримав наряд Державної служби охорони.

Подія сталася близько 22-ї години у магазині на вулиці Ветеранів. На пункт центрального спостереження ДСО надійшов сигнал «Терміновий виклик міліції». Кнопку тривожної сигналізації натиснув адміністратор торгового закладу.

Коли правоохоронці прибули на місце виклику, з'ясувалося, що дві молоді жінки, ймовірно, скоїли крадіжку та ховають украдене у своїх сумках. Зловмисницями виявилися жительки обласного центру, 1985 та 1988 рр. н. Одна з жінок відмовилася пройти в окремій кімнаті при свідках процедуру огляду речей і влаштувала безлад. Першим від неї «постраждав» монітор відеоспостереження, потім у торгову залу полетів банківський термінал касового вузла, останнім на підлогу впав іВох-термінал.

Після прибуття до супермаркету слідчо-оперативної групи з сумочок жінок вилучили пляшку горілки, два засоби для гоління та пачку цигарок. Тож правоохоронці дадуть правову кваліфікацію їхнім діям, повідомляє прес-служба УМВС у Волинській області.

Народні депутати обіцяють допомогти гірникам, а американці радять самим відстоювати свої права

23 січня у Палаці культури в Ново-волинську відбулася зустріч гірників міста з народними депутатами Ігорем Гузем («Народний фронт»), Павлом Кишкарем («Самопоміч»), головою Незалежної спілки гірників України Михайлом Волинцем, міським головою Віктором Сапожниковим, директором програм Центру солідарності у Киргизстані Бобом Філдінгом та в Україні, Білорусі, Молдові — Трістаном Масатом.

Гості встигли відвідати ВП шахти №9 та №10 «Нововолинська», де ознайомилися з ходом робіт і на власні очі побачили, як проходить будівництво новобудови (хоча споруду, яку зводять ось уже 25 років, новобудовою назвати важко). Після чого всі зібрались у залі для вирішення нагальних питань, основними з яких є перегляд бюджету на 2015 рік, у якому гірники вимагають фінансування вугільної галузі, добудова шахти №10 «Нововолинська» та виплата заборгованості. Крім цього, обговорили майбутню поїздку шахтарів до Києва, де заплановано мирний пікет під стінами Кабінету Міністрів. Слід додати, що тут думки розділилися: одні вважають, що потрібно їхати, інші вагаються. Віктор Сапожников пообіцяв організувати транспорт для гірників. Також різними були думки про вихід із «червоної профспілки» та перехід до незалежної. Але і Михайло Волинець, і шахтарі зійшлися на тому, що спочатку потрібно об'єднатися і відстояти вугільну

галузь, а потім вирішувати профспілкові питання.

Ігор Гузь, відповідаючи на запитання, запевнив усіх присутніх, що якщо міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин не дослухається до проблем гірників, він вимагатиме його відставки. Міський депутат і член спілки шахтарів-інвалідів Віктор Тарасенко резонно зауважив, що «двадцять чотири роки гроші крали бандити, тож якщо Демчишин закряє будівництво, яке на 90% майже готове, то він буде ще більшим бандитом». Головний енергетик копалині №9 Юрій Хімиця висловився проти посередників на будівництві шахти №10 «Нововолинська» та запропонував, щоб у разі виділення коштів їх контролювали працівники. Павло Кишкар пообіцяв домогтися призначення міжнародного аудиту перевірки ДП «Волинвугілля» та шахти №10 «Нововолинська».

Звучали пропозиції щодо розділення профільного міністерства на дві галузі, як це було до того: енергетичну та вугільну. Також шахтарі обурювалися, що вугілля Західного регіону не хочуть брати на Добротвірську та Бурштинську ТЕС, і пропонували відібрати їх у власника Ринага Ахметова та передати у користування держави. Як зазначив Віктор Тарасенко, ці підприємства у свій час будувалися спеціально під це вугілля, а те, що сьогодні його відмовляються брати, означає придушення економіки Західної України. Павло Кишкар запевнив усіх при-

сутніх, що подав запит про виконання інвестиційних зобов'язань компанії ДТЕК щодо приватизації усіх активів, які вона отримала від держави. І поділився інформацією про розробку концепції енергобезпеки України, куди входять переобладнання Тривільської ТЕС на газову групу вугілля, переведення з газового опалення на твердодопаливне й інші можливості, які є у Західному регіоні.

З підтримкою гірників виступили американські гості, які порадили «не просити подарунків у влади, яка потім їх забере», а вимагати у неї створення робочих місць.

Жанна МАРКОВСЬКА